„א פרוי'ס טרעהרער"

א ראמאן אויס דעם אידישען לעבען אין רוסלאנד און אמעריקא.

(ספעציעל געשריבען פאר'ן „אידישען זשורנאל".)

פון ב. באראן.

(52־טע פארזעצונג.)

אין די לעצטע פינף טעג, צייט דער פאסירונג ביי רב מרדכי'ן אין הויז ווען סעמיאן איז ארעסטירט געווארען, איז דער אלטער רב מרדכי אליין געווארען אן אמת'ער רעוואלוציאנער. ער האט עס אליין ניט געוואוסט, נאר זיינע האנד־לונגען זענען געווען ווי פון אן אמת'ן רע־וואלוציאנער.

דעם ערשטען טאג איז ער געלאפען צום פאליצמייסטער אין זיך זעהען מיט סעמיאנען, ווייל ער האט געגלויבט אז דאס איז א בלבול אויף סשמיאנען, אז מען האט איהם פארכיטען און אנגענומען פאר אימיצען אנדערש, נאר דערנאך ווען ער האט זיך דערוואוסט דעם אמת, האט ער שוין געארבייט פאר סעמיאנס בעפ־רייאונג אויס א גאנץ אנדער מאטיוו.

דאס איז געווען מיט א טאג פריהער, איידער רב מרדכי איז צום פאליצמייסטער געגאנגען בעטען די עצה, פאר וועלכער ער האט גוט באצאהלט, זענען צוויי מענשען צוגעגאנגען צו רב מרדכי'ס הויז. עס איז געווען פארגאנטלאך, עטוואס מונקעל און אין איניגע הויזער האט מען שוין ליכט אנגעצונדען. ביידע מענשען זענען געבליבען שטעהן ביים אריינגאנג פון רב מרדכי'ס הויז.

ווארט דא אויף מיר, האט איינער געזאגט צום צווייטען, אבער פארזיכטיג.

ביידע האבען אויטאמאטיש אנגע־טאפט זערע „בראאונגער" רעוואלווערען אין די קעשענעס און איינער האט זיך נע־לאזען נעהן אין הויז.

אנטקעגען איז איהם ציפעליג דאבע געקומען און דערזעהענדיג א פרעמדע מענשען, האט זי איהם אריינגעבעטען אין זאל.

— איך ווייל זעהען דעם בעל הבית פון הויז, האט דער אריינקומענדער גע־זאגט הארט און שהן שים צערעמאניעס.

— דער בעל הבית איז דא אין זאל, זייט זיך מטריה, קומט אריין, האט דאבע איהם געבעטען. דאבע איז פריהער גע־גאנגען און נאך איהר דער גאסט.

רב מרדכי האט דערזעהען א גאסט, האט ער זיך פארניגט און האט איהם געוואלט געבען די האנט, אבער דער אריינקומענדער האט איהם ניט געגעבען זיין האנט. זיין האנט איז געווען אין קעשענע, וואו ער האט דעם „בראונגער" געהאלטען.

רב מרדכי האט איהם מארגע אנגע־קוקט אבער דער גאסט האט ווייטער אהן וועלכע עס פארבעריטונגען פארגעזעצט:

— איך דארף האבען דעם בעל הבית פון הויז.

— דאס בין איך, האט רב מרדכי געזאגט גאנץ איינפאך. זיצט, וואס קען איך טון פאר אייך.

דער אריינקומענדער האט זיך ניט געזעצט נאר האט מארגע באטראכט רב מרדכי'ן פון קאפ ביז די פיס, פונקט ווי ער וואלט איהם אפגעמאסטען וועלענדיג באטראכטען צו וועט ער מיט איהם הא־בען א שווערען קאמף.

— איך בין געשיקט פון דעם „בא־יעזיאיען אטריאד" פון די סאציאליסטען רעוואלוציאנערען. דא, ביי אייך אין הויז איז געווען א בוכהאלטער, וועלכער איז יעצט ארעסטירט. ער איז איינער פון די בעסטע מענשען פון צענטראל קאמיטעט פון דער אראנאניזאציע, און איי־ער הויז ווערט באשולדיגט אין ארויסגע־בען איהם. איך וואלט אייך אבער, יעצט ניט צו מאכען קיין טומער, זייט ווייסען, אז ביי אייער מינדעסטער באוועגונג אונז וועדער צו פאראנטווארטען וועט איהר מיט אייער לעבען באצאהלען. דערביי האט ער ארויסגענומען צוויי „בראונגער" רעוואלווערען וועלכע ער האט געהאלטען אין ביידע הענט.

— יונגערמאן, איהר דארפט זיך ניט שרעקען. ניט איך בין דער מענש, וועלכער וועל איך ארויסגעבען. איך האב מיט אזעלכע זאכען כלל וכלל גארנישט וואס צו טון און פארגעהט זיך ניט דער־מיט. אבער אזוי ווי איהר זענט שוין א געקומען און מאכט אזא באשולדיגונג, וויל איך עטוואס פרעגען: — איהר האלט זיך דאך פאר מענשען מיט יישר, וועלכע זוכען נאר גערעכטיגקייט. ווי אזוי זשע קומט דאס וואס איהר מאכט אויף מיין הויז אזא באשולדיגונג, האט איהר באוויזען פאר דעם וואס איהר זאגט?

— ווען מיך וואלטען באווייזען גע־האט, וואלטען מיר צו אייך ריידען ניט געקומען. מיר וואלטען דאן געטון, און טון וואלטען מיר דאס, וואס מיר טוען מיט אלע שפיאנען. מיר האבען אבער ניט קיין דירעקטע באוויזען, אונדזערקס אבער ווייסען מיר אז ער איז ביי אייך אין הויז געווען. פון דאנען האט מען איהם צוגענומען, און קיינער ביי אייך אין שטאדט האט ניט געוואוסט ווער אייער בוכהאלטער איז און אמת'ן געווען הויז פעלייכט אייער הויז געווען.

— אויב אזוי, יונגערמאן, זייט טויטעט זיי אלע, און די רושווירעמס אויך, 10 סענט א פאקעט, אין אלע דראג סטארס גראסעריס און אלגעמיינע סטארס.

WILSON'S
FLY PADS

אזוי גוט, באהאלט אייערע רעוואלווערען וועצט זיך און איך וועל אייך דערצעהלען. ווי באלד אז איהר זאגט זיך שוין יא אזוי שטארק פאר איהם קען איך אייך זאגען אז איך אליין האב נאר ניט געוואוסט ווען מען האט סעמיאנען ארעסטירט. גלויבט מיר אז ער איז ביי אונז אין הויז ווי אן אייגען קינד געווען, און מיין פרוי האט נאך ביז יעצט ניט אויפגעהערט צו ווייגען און קלאגען. איך בין צום פאליצמייסטער געלאפען און גענוג בלוט איז מיר פארגאס־סען געווארען ביז איך האב אויסגעווירקט מען זאל מיך לאזען איהם זעהען און ריי־דען עטליכע ווערטער מיט איהם. מיר איז דאס דאנקען גאט, געלונגען. מיך ריפט מען מרדכי סקלאדניק, האט רב מרדכי מיט א באזונדערען שטאלץ געזאגט, און א דאנק מיין שתדלנות לאזט מען צו עסען צו איהם. אין טורמע באגעהט מען זיך מיט איהם אויף א שעהנעם אופן. דאס האב איך געטון. אבער נעהן באשולדיגען מיין הויז אין אזא זאך, יונגערמאן, איהר זייט ניט אויפ'ן ריכטיגען אדרעס. מרדכי סקלאדניק, איז ניט קיין שפיאן, אין פון זיין הויז גיט מען ניט ארויס קיין סאצי־אליסטען און ניט קיין רעוואלוציאנערען, איבערהויפט אידישע קינדער.

א מאדנער אויסגעשריי האט זיך דער־הערט ביים טיר, אין בידע מענשען האב־בען זיך א כאפ געטון. דער אריינקומענ־דער צו די רעוואלווערען און רב מרדכי איז צוגעלאפען צום טיר א קוק טון ווער דא איז. ער איז ערשטיינט געווארען ווען ער האט דערזעהען אז עס איז רחל'ע.

רחל'ע איז פון איהר צימער אין זאל געגאנגען ווען זי האט ביים טיר דערהערט א געשפרעך צווישען איהר קאטער מיט אן אנדער מענשען. זי איז פונקט אנגעקומען צו די לעצטע ווערטער ווען איהר פאטער האט זיך פארענטפערט פאר דעם מענשען אז אין זיין הויז זענען קיין שפיאנען ניטא, און אן אויסגעשריי האט זיך פון איהר ברוסט ניט ווייטער ארויסגעריסען. זי האט גלייך פארשטאנען אז זיי ווערען באש־שולדיגט אין ארויסגעבען סעמיאנען.

(פארזעצונג פאלגט.)

אונזער ווענך

דאס עפאלעך

(קינדער ליעד)

פון אימא שיקמאן.

לאה'לע קום נאר •
כ'וויל עפעס מיט דיר ריידען;
מאמא האט געקויפט
אן עפעלע פאר ביידען.

נענעבען האט זי'ס מיר,
אנגעזאגט מיר אויך;
אליין האט ניט אויפעסען,
ס'וועט ווען טאן דער בויך....

כ'זאל דיך רופען גיכער
טיילען זיך מיט דיר,
וועט זי שטענדיג קויפען
גוטע זאכען מיר.

זיך געפאלגט מאמען,
גערופען דיך אהער;
נאר לאה'לע, כ'וויים ניט
וועמען געבען מעהר?

מאמא האט געזאגט:
ווער ס'איז קלוגער בעסער —
דארף אמאל ביים מיילען
דעם צווייטען געבען גרעסער...

כ'בין דאך אבער עלטער...
טאר איך זא ניט מאכען:
אלע קינדער דרייסען
וועלען פון מיר לאכען!...

און, ניט פאלגען מאמען,
איז אויך ניט גוט... ניט שעהן...
טא נא זשע דיר דעם עפעל —
און טייל איהם דו אליין.....

די עהרליכע וועשן

מיט פיערע יאהרען צוריק האט אין ירושלים געלעבט א פרוי אן אלטמיטשקע, אן עהרליכע און גאטס פארכטיגע. זי איז געווען עלענד און איינזאם ווייל איהר מאן און איהרע קינדער האבען שוין נערוהט אויף דעם הר הזיתים. האט זי שטיל אזוי פערטראגען איהר ביטערע מזל. קיין שום פערמעגען האט זי ניט געהאט — איין זאך נאר האט זי פער־לאגט — אן אלט, אלט תהילים'ל. פלעגט זי יעדען פרוהמארגען זאגען תהילים צו גאט מיט'ן גאנצען הארצען און פאר איהם דערצעהלען איהרע אלע ליידען, און ווייל דיעזע אלטמיטשקע האט ניט גע־וואלט נעהמען פון די צדקה געלדער פלעגט זי וואשען וועש פאר עטליכע פאר־מיליעס פון שטארט. זעהר בילליג און מיט דעם פלעגט זי זיך דערנעהרען. אויף פלעגט דער אראבער וועלכער פלעגט הי־טען דעם קבר פון דוד המלך איהר געבען צו וואשען זיינע וועש.

איינמאל האט די וועשין האט אבגע־בראכט דעם אראבער זיינע וועש, און ער האט איהר בעדארפט בעצאהלען האט ער זיך אבגערופען צו איהר:

דו ווייטט, איך בין זעהר שטארק צופרידען פון דיין ארבייט דערפאר וויל איך טראן פאר דיר א גרויסע זאך — איך וועל דיר לאזען אריינגעהן אינווענינ אין הייל וואו עס געפינט זי דער קבר פון דוד המלך און וואזהין קיינער טאר ניט אריינגעהן.

די פרוי איז געווען זעהר שטארק צופרידען וואס זי וועט האבען זוכה גע־ווען צו זיין דארט. ווי זי איז אבער אריין אינווענינ, האט דער אראבער גע־כאפט און פערשלאסען די טיהר פון דרויסען און די פרוי איז געבליבען אליין אין דער פינסטערער הייל. דער אראבער איז באלד אוועקגעלאפען צום ריכטער און איהם דערצעהלט אז א אי־דישע פרוי האט זיך אריינגענגבעט אין הייליגען הייל און ווי ער, דער אראבער האט דאס דערזעהען, האט ער איהר פער־שלאסען אים איהר צו כאפען דארט.

דער ריכטער איז שטארק אין כעס גע־וואקען און אויסגעשריען:

כאפט איהר און פערברענט איהר אויף'ן ארט.

ווען די וועשין איז דארט געבליבען אין דער פינסטער איז א גרויסע שרעק אנגעפאלען אויף איהר, ווייל זי האט פערשטאנען אז דאס האט איהר דער אראבער אומישנע אריינגעבראכט אהין און איצט וועט זי זיכער בעצאהלען מיט'ן לעבען. האט זי זיך אוועקגעזעצט אויף דער ערד און געגומען ווייגען און בעטען גאט, ער זאל איהר העלפען.

פלוצלונג האט פאר איהרע אויגען א שיין געטהאן אז זי האט דערזעהען אן אלטמיטשקען מיט אזעלכע גוטע און רחמנות'דיגע אויגען, און דער אלטמיט־קער האט איהר אנגענומען ביים האנד און איהר געפיהרט דורך שפאלע און גיער ריגע וועגען אונטער דער ערד ביז זי איז אויסגעקומען אין דרויסען אונטערן שטאדט ציון. האן האט איהר דער אלטמיטשקער געזאגט: געה געזונטער הייט, מאכטערש, געה אהיים און שטעל זיך באלד וואשען דיינע וועש און דער־צעהל קיינעם ניט וואס מיט דיר האט געטראפען. און איידער די וועשין האט זיך אומגעקוקט איז דער אלטמיטשקער שוין ניט געווען און זי איז געווען אין איהר הויז.

נאך זיינען פיעלע פון די אנגעזעהענע מוסולמאנער מיט'ן ריכטער געקומען צום באר ציון צו כאפען די אידישע פרוי אין הייליגען קבר פון דוד המלך, און איהר פארברענען. מען האט אויפגע־עפענט די הייהל און געווכט אין אלע ווינקעלאך און שפאלטען, און מען האט קיינעם ניט געפונען.

האן האט זיך דער ריכטער מיט כעס אנגערופען צום אראבער:

— וואס מיינסטו וואס, וועסט מא כען פון אונז שפאס?

האט דער אראבער זיך געגומען שווערען ביי אלע הייליגע זאכען אז עס איז אמת און ער האט אויך געזאגט אז דאס איז געווען די וועשין.

איז מען באלד אויפגעקומען צו דער וועשין אהיים אין מען האט זי געפונען וואשענ־דיג די וועש און ווען מען האט איהר געפרעגט אויב זי איז היינט ניט געווען אין גאס האט זי געענטפערט:

איהר זעהט דאך וויפיעל ארבייט איך האב נאך צו טהאן — געהט אייך בעזונטערהייט, איך האב ניט קיין צייט פאר אזעלכע זאכען.

איז דער ריכטער שטארק אין כעס געווארען אויף'ן אראבער, און ער האט געהייסען אנצינדען א גרויסען פייער און איהם פארברענען.

און אזוי האט מען געטאן.

די שלאנג און די נאכטיגאל

(א פאבעל)

פון נ. בריק.

„אייף דיין בויך זאלסטו קריכען און ערד זאלסטו עסען" האט דער אל־מעכטיגער די שלאנג געשאלטען, און די שטאלצע ביטערע שלאנג איז מיט אמאל אן א מיאוס פארקריפעלט באשעפעניש געווארען. און מיט האס צו יעדען און צו אלעמען האט זי דעם גן ערן פארלאזט פון ארט צו ארט זיך געשלעפט און אומעטום מיט זיך טויט און פארניכטונג געטראגען. יעדער האט מורא געהאט פאר איהר פאר איהר שרעק ליכען ניפט און קיינער האט ניט געוואגט אין איהרע פיער איילען צו שטעהן. איינ־זאם איז זי געלעגען אונטער א בוים אויף וועלכען א נאכטיגאל האט מיט א לויב געזאנג דעם מארגען מקבל פנים געווען.

„ארים בעשעפעניש" האט די נאכ־טיגאל צו דער שלאנג געזאגט: „דו זעהסט נעבאך אויס זעהר אומגליקליך צו זיין, און דאס איז אודאי די איינ־ציגע אורזאכע פון דיין שטענדיגען כעס.

„ניין", האט די שלאנג געענטפערט. דו מאכסט א גרויסען טעות. „מיך קו־מערט ניט וואס איך מוז אויף'ן בויך קריכען, מיך פארדריסט אבער פאר וואס אנדערע האבען פליגעל און דאריבער איך א מעגליכקייט זיך אזוי הויך אויף צו הויבען מיך ערגערט ניט מיין מיאוס משונה'דיג קול, איך בין אבער אויסער זיך פאר וואס דו באזיצט אזא געטליכע שטימע. ניט מיין אומגליק ברענגט מיך אין אזא רציחה אריין, נאר יענעם גליק.

מאזאלא איז ריינער סאלאד און קאך אויל געמכט פון דאס הארץ פון קארן קערענדלאך.

הורכאויס פרוכט
קיינע בחמה פעטס

קען גענוצט ווערען צו אלע גשעלע־צען און פאר סאלאד צווקען אנ־שמאט פוטער, רינדען פעטס, אל'ו אויל א. א. וו.

פארלאנגט פון אייער גראסער.

די קענעדע סטארטש קא.
לימיטעד
מאנטרעאל טאראנטא.

האלט אייערע קראנען ריין און ליכטיג, נוצט עס אויך פאר דעם ניקעל ביי אייער אויווען, און אלע סארטען קאטלערי און קאך געשיר. אלד האטש ריינינגט אלעס אין הויז. רובירט עס זאגאר אויף א שווערע זאך.

די טעטיגקייט פון די אידישע נאציאנאל ראטען אין פאריז

דאס קאפענהאגענער ציוניסטישע ביורא באריכטעט:

אין די ברייטע אידישע קרייזען הערשט א מיינונג, אז צווישען די פונק־טען וואס זענען פארגעשלאגען געווארען אין דעם פריעדענס־פארהאנדלונגען פון דער דייטשער רעגיערונג איז דער אידישע פראג־עג מיט קיין איין ווארט ניט דערמאהנט געווארען. דאס איז ניט ריכטיג. אין דעם פונקט בנוגע פוילען ווערט געזאגט אלגעמעינדעס:

„די פוילישע רעגיערונג איז איינ־פארשטאנען מיט דעם, אז אין אפמאך מיט די גרויס־מעכטע זאלען אנגענומען ווערען אזעלכע באשטימונגען, וואס זאל־לען געבען די גרויס־מעכטע א מעגליכ־קייט צו שיצען די אינטערעסען פון די יענינע איינוואוינער, וועלכע אונטערשי־עדען זיך פון'ם מאיאריטעט מיט זייער ראטע, שפראך אדער רעליגיע. ס'איז נאך ביז איצט ניט באשטימט געווארען וועלכע רעכטן זאלען אריינגעשטעלט ווע־רען אין אפמאך. דן אידישע נאציאנאל־ראטען באמיהען זיך דורכצופיהרען נאציאנ־אלע רעכטן.

א רייהע מיטגלידער פון'ם מאמי־טעט פון די נאציאנאל־ראטען זיינען אויעהנגעאהרען: הרב לעווינטאל (פון לאדעלפיא), דר. טהאן (קראקוי) דר. ניטפראזיער (בוקארעסט) און אדוואקאט שעכטער (יאטטי). ריכטער מעק פון יוטא נא, באראנדעס פון נוי יארק און לעוויס פון וואראשא. זיי האבען זיך אבער פער־פליכטעט אומצוקעהרען זיך ווי באלד מען וועט זיי ארויסרופען.

די טעטיגקייט פון די נאציאנאל־ראטען, דעלעגאציעס ווערט פארטגע־עצט. עס זיינען אין די לעצטע טעג אפ־געהאלטען געווארען וויכטיגע באראטונ־גען מיט איינפלוסרייכע מיטגליעדער פון פארשיעדענע מלוכה־דעלעגאציעס צום פריעדענס־קאנגרעס. אין דער זעלבער צייט האבען די מיטגליעדער פון דר פאליטישער קא־מיסיע געהאט א רייהע באשפרעכונגען מיט די דעלעגאציעס פון פארשיעדענע מלוכות צום פריעדענס־קאנגרעס. עס האט זיך געהאנדעלט וועגען אונזערע נא־ציאנאלע און פאליטישע רעכטן.

ס'איז אויף דער געגעטער פלעגאר־ווצונג פרינציפיעל באשלאסען געווארען צו מאכען דעם סעפרעטעאריאט פון די אי־דישע נאציאנאל־ראטען פאר א פערמא־נענטע אינסטיטוציע. דעלעגאל האבען אהרע זיצונגען דארט וואו עס וועט זיך געפינען דער ארט פון דעל'לעגע פון די נאציאנען. ס'איז אויך דיסקוטירט געווא־רען די פראגע וועגען אן אלגעמיינעם אי־דישען קאנגרעס. מען האט באשלאסען צו פארבינדען זיך מיט אלע ארגאניזא־ציאנען וואס אינטערעסירען זיך מיט דער פראגע. וועגען עס וועלען אנקומען די גע־טראטענע אינטערעסירטע מלוכות אין אן אויפרופ צו אן אלגעמיינע קונפערענץ.

דאס קאפענהאגענער ציוניסטישע ביורא באריכטעט:

פון פאריז קומען אן גוטע ידיעות וועג־גען די פארשריטען וואס די אידישע נא־ציאנאל־ראטען האבען דארטען געמאכט. מיט ערפאלג ארבייטען די אמיסיעס, וואס זיינען געבילדעט געווארען מצד די דעלעגאציעס פון די אידישע נאציאנאל־ראטען, באזונדערס טעטיג זיינען די פוילישע קאמיסיע און די אמיסיע וואס איז פארנומען מיט דער צוואמענשטעלונג פונ'ם מעמאראנדום. נאך א דריי וואכ־דיגער אונאונטערבראכענער טעטיגקייט זיינען ענדליך פארמולירט געווארען די פא דערונגען צו פריעדענס־קאנגרעס. די זעלבע קאמיסיע וואס האט אויסגעארבייט דעם דאזיגען מעמאראנדום האט אויך אויסגעארבייט א רייהע אנדערע מעמאראנ־דומס, וועלכע באהאנדלען אויסער דער אלגעמיינער סיטואציע אויף די באזונדערע ספעציפישע לאגע פון איינצעלנע לענדער, וואו עס ווערט פארלאנגט בהיגליכע און נאציאנאלע רעפס פאר דער אידישער בע־פעלקערונג. די דערמאהנטע רייהע מע־מאראנדומס וועלען אין די נאהענטסטע טעג פארגעלעגט ווערען דעם פריעדענס־קאנגרעס. אין דער זעלבער צייט האבען די מיטגליעדער פון דר פאליטישער קא־מיסיע געהאט א רייהע באשפרעכונגען מיט די דעלעגאציעס פון פארשיעדענע מלוכות צום פריעדענס־קאנגרעס. עס האט זיך געהאנדעלט וועגען אונזערע נא־ציאנאלע און פאליטישע רעכטן.

עס איז דא א גאנץ פשוט'ער אופן צו וויסען אויב „אלד סקווייער" איז א. טאבאק פאר אייך. פרובירט עס פאר פייפ אדער סיגארעט.

TUCKETTS
OLD
SQUIRE

CARLING'S
GOLD MEDAL
ALE, PORTER
& LIGHT BEER

מאקס סיגיל 292 וויליאם עוו. טעל. ערליכ 5598.
דער איינציגער האלסייל פארקויפער אין טאראנטא פון די אויבענדערי־מאהנטע אויסגעצייכענטע ברענדס.

אויך צו באקומען קארלינגס ביער ביי די אנטעריא מאדא וואטער קאמפ.
229 מארקהעם סטרים. טעלעפאן קאלעדזש 4199

WALTHAM
THE WORLD'S WATCH OVER TIME

א דעליקאטער קליינער זייגעלעך וועלכער קען גע־טראגען ווערען אויף ווער־כען אויפן מען וויל אין ווי דער סטייל איז.

WALTHAM
Convertible Bracelet Watch

מיט דער גאנצער אקוראטנעקייט פאר וועלכער וואלטהעם איז וועלט בערוהמט געווארען. דער דאזיגער קליינער שעה־נער זייגערעך באאיצט אנגעווענהליכע שעהנקייט און אויסצייכענונג.

עס איז הויפטזעכליך דער זייגערעל פאר פרויען.

ביים בעגיו פון דער קייס איז א קליינער רינגעל צי וועלכען ווען מען עפענט עס קען מען צו טשעפען אן עסק פון דעם בראסלעט.

אבער אויב איהר ווילט טראגען דעם זייגער אויף וועלכען עס איז אנדער אופן אויף א קייטעל אדער בראיש אדער ווי א לענגע ווריסט זייגער, למשל, — א קליי־נעם דריק מיט'ן פינגער ליינט צוריק דעם רינגעל צוזאמען מיט דער קייס, ניט אי־בערלאזענדיג קיין סימן אז עס איז געגוצט געווארען אלס בראסלעט זייגער.

די דאזיגע פארשיעדענארטיגקייט פון טראגען עס איז זעהר ניצליך, ווייל דאס זייגערעל קען געטראגען ווערען ווי דער סטייל איז.

אלס א מתנה פאר א כלה אדער א מיידעל וועלכע גראדואירט אדער אלס געבוהרטס־טאג מתנה צו אן עהנליכער געלעגענהייט דער וואלטאם בראסלעט זייגערעל וועל־כער קען אומגעוואנדעלט ווערען, געהט זעהר גוט.

פארלאנגט פון אייער דזשולער ער זאל אייך ווייזען דעם דאזיגען פאפולערען מאדעל.

Waltham Watch Company, Limited, Montreal
Makers and Distributors of Waltham Products in Canada
Factories: Montreal, Canada; Waltham, U.S.A.